

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.042 van 4 december 1997
in de zaak A. 74.968/VII-15.668.**

In zake : Jan VAN DER PLAS
wonende te OPWIJK
Eeksken 208

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat
Jan VAN DER PLAS op 7 juli 1997 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van "het ministerieel besluit
dd. 15 mei 1997 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling waarbij de toelating tot afwijking van
art. 5.17.2.3.12, § 1.1 van titel II van het Vlarem,
wordt geweigerd".

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT, op grond van artikel 93 van het besluit
van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de
rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad
van State;

Gelet op de beschikking van
25 september 1997, houdende bevel tot neerlegging van
het verslag en oproeping van de partijen om te
verschijnen op 16 oktober 1997;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat luidens artikel 2, § 1, 2° van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State het verzoekschrift "een uiteenzetting van de feiten en middelen" dient te omvatten; dat het verzoekschrift als volgt luidt :

"Betreft : Beroep tot nietigverklaring van het Ministerieel Besluit dd. 15/5/1997 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij de toelating tot afwijking van art. 5.17.2.3.12§1.1 van titel II van het Vlarem, wordt geweigerd.

Mijnheer de Voorzitter,

Bij deze heb ik, Jan VAN DER PLAS de eer beroep aan te tekenen tegen bovenvermelde weigering.

Ik, ondergetekende, garagist en pomphouder, heb mijn bedrijf te Ravestraat 250, 9255 Buggenhout. Op 13 juni 1980 - bij Besluit nr. R. 10.333 - kreeg ik van het Ministerie van Tewerkstelling een vergunning voor een termijn van 30 jaar tot oprichting van een Autoherstellingswerkplaats met een opslagplaats voor brandstof.

Vanaf 1980 bezat ik reeds een benzine- en dieseltank en had reeds een derde tank voorzien die tot dan toe gebruikt werd voor stookolie.

Toen de loodvrije benzine opkwam werd ik nooit op de hoogte gebracht van het feit dat ik een bijkomende

pomp moest melden, omdat elk benzinestation toch verondersteld werd om met zijn tijd mee te evolueren en een bijkomende pomp te installeren voor de verdeling van milieuvriendelijkere loodvrije benzine.

Over deze laatste is het Departement Leefmilieu gestruikeld.

Op 3 september 1996 vroeg ik, ondergetekende, hiervoor een afwijking en stelde verschillende maatregelen voor om de bescherming van het leefmilieu te waarborgen.

De Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling heeft geoordeeld dit te moeten weigeren.

Mijn inrichting - garage en pompstation - bestaat nu 17 jaar zonder klachten.

Binnen afzienbare tijd ga ik (thans 57 jaar) op pensioen, alhoewel mijn vergunning tot 2010 loopt. Het is mij dusdanig onmogelijk nog enorme kosten te doen maar ik ben wel bereid tot redelijke aanpassingen.

Daarom vraag ik U mij de afwijking toch te willen toestaan tot aan mijn pensioen en met het oog op het jaar 2000 wanneer de loodhoudende benzine zal afgeschaft worden.

In bijlage wordt de beslissing gevoegd dd. 15/5/1997 waarbij de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling de aanvraag heeft verworpen en de beslissing van 13 juni 1980 waarbij voor een periode van 30 jaar een vergunning werd verleend.

In de hoop, Mijnheer de Voorzitter, dat U dit verzoekschrift in overweging wil nemen, dank ik U en verblijf met de meeste hoogachting";

dat dit betoog geen middel bevat, te weten een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en de wijze waarop die regel wordt geschonden; dat aangezien het beroep het bij voornoemd artikel 2, § 1, 2° opgelegd substantieel voorschrift miskent, het als kennelijk niet ontvankelijk moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier december 1900 zevenennegentig,
door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.